

Edebiyat Defteri

Coşkun IŞIKDEMİR -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
8 Ocak 2023 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Marmara Ađlattı Halimize

Ah be Karadeniz
Ne diye tutuldun böyle bir yosmaya
Ađla sen ađla Marmara
Timsah gözyaşlarınla.

Ađlasan ne fayda
Yalanlarınla sarılmışsan hayata
Yalnız mı kalmak istiyorsun yoksa
Ne güneş anladı ne de dünya.

Ah be Karadeniz
Nasıl takıldın bu Marmara'ya
Korkuyorum kastın kendini kurutmaksa
Bırak, o sarılır artık yalanlarına.

Sarılsa ne fayda
Ya kurur gider kalmaz tek bir damla
Ya bir göl olur kalır kendi başına
Ne gemiler bakar ne de köprüden geçenler ona.

Ah be Karadeniz
Yukarıdan geçen çöp atar, tükürür bu suratsız
Sarhoşlar gelir geceleri işer suratına
O kapılsın söz geçiremediği yalancı arzularına.

Kapılsa ne fayda
Düşer maskesi bir gün hatasını anlarsa
Ne kendisi durur ne başkasıyla
Sahilde dahi kalmaz yüzünün izi, takma.

Ah be Karadeniz
Türküler dizmiştin ona
Beraber söylediniz soluk soluđa
Kendimi bulurdum senin aşkında.

Bulsan ne fayda
Bu şiiri yazdım sana
Neden diye sakın sorma
Ben de kapıldım bir Marmara'ya.

Ah be Karadeniz
Bilirim yüreğindeki nasıl bir yara
Kapanmıyor sürekli kanaya kanaya
Atsam kendimi alır mısın beni koynuna?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/195811/marmara-aglattı-halimize.html>

Marmara Ađlardı Haline

Sen basardın teke
Sevgililer el ele
İki gözü iki çeşme seni görünce
Marmara ađlardı haline.

İçerdin her gece
O eder kahkahasını âlemlere meze
Devirdiđi her kadehte
Marmara ađlardı haline.

Yürüdüñ bir sahilde
Bir şarkıdır dilinde
O neydi dostum be öyle
Marmara ađlardı haline.

Aza kanaat mi ede
O'ydu varsa yoksa dilinde
Giremezdin çeki düzene
Marmara ađlardı haline.

Güvendidin, önem verdin de
Her şeyim o derdin, ne oldu söyle
Bir de düşerdin herkesin diline
Marmara ađlardı haline.

Gelirdin hani bize
Hazırlardık rakıyla meze
Ah be dostum sen dertlerine
Marmara ađlardı haline.

Olamıyorsan kalbinde
Durur musun hiç dilinde
Niye atladın dostum be niye
Marmara ađlardı haline.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/196056/marmara-aglardi-haline.html>

Gidiyorum İşte!

Gidiyorum işte
Vedalaşmak neyine ?!
Bu suskunluk, bu sessizlik niye...
Şu gözyaşlarına bak bir de...
Yapma Allah aşkına böyle
Görenler sanacak seviyorsun diye
Ama dönüştüremezsın ağlamalarını gerçeğe!

Gidiyorum işte
Ben, sevgim, azrailim...
Haykıramadım alamadıkça nefesim
Bu ayrılık benim
Acı benim, keder benim
Canım fanim, sevdam kadim...

Gidiyorum işte
Senin olsun yalanlar
Gün gelir ne seni arar
Ne de beni sorar
Fakat bildiğim en kesin karar
Bu sevda, sevdaya zarar

Gidiyorum işte
Sen iyi bak kendine
Sakın! Ama sakın beni düşünme
Ne adın anılacak gittiğim yerde
Ne de kokum kalacak o evde...

Gidiyorum işte
Efkâr bağı dizi dizi
Ayrılık sardı bizi
İçimse bir hüzün denizi!
Ne bir sinema bu ne de pembe dizi
Sadece sardı hepimizi yalan denizi!

Gidiyorum işte
Öldü dersin adıma
Ya da beni hiç tanıma
Sen böyle kal, sen böyle yaşa
Ama şunu sakın, sakın unutma
Yalanlara oyuncak oldu bu sevda
Dönüp bakmadan bile arkama
Gidiyorum işte! Elveda...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/198472/gidiyorum-iste.html>

Son

Ağacımızdı..

Dev bir çınar misali..

Kurudu gitti..

Döküldü yaprakları..

Küller savruldu havaya..

Bir küfür de benden bu dünyaya..

Mısralarımız..

Kafiyelerimiz..

Ve de şiirlerimiz..

Ve şarkılar..

Bana hep seni hatırlatır..

Yokluğun yine, yine kalbimi acıtır..!

Kurudu umut denizi..

Bataklık oldu artık bedene..

Battıkça kaybolan..

Kurtulmaya çalıştıkça batan..

Ben!

Ve ben işte..

Düşünemiyorum artık..

Bakamıyorum gökyüzüne..

Baktığım her yerde silüetin..

Seni hatırlatıyor bana resimlerin..

Bırak git!

Koca bir yaşama..

Kimse gitmedi mi sanki?

Hiç düşündü mü beni..

Git! Sende git!
Haykır nefretini

Kus öfkeni dünyama

Çekil git! Sende git..

Bırak bu aşkla beni

Kalbimde dönüşen acımla

Ama şunu bil ki hala canımda

Senin izin var

Kalbimde aşkın..

Gittin işte sende uzaklaştın..

: Yitirmeden yüzündeki anlık tebessümü / Bütün saatleri öyleyçe dondurabilmek için çıldırısıya parladım kendimi / Lanet olsun! / Artık sigarayı üç pakete çıkarttım günde / Olsun gözüm olsun, ne olacaksa olsun / Gidişin senin, aşk ve acı benim olsun / Bana kalsın bu dünya! / Yanmasın lambalarım / Kesilsin elektrikler / ve öylece paylaşamadığım yalnızlığımla bu da benim olsun!

Dondurma külahtan düştü, ağladı çocuk.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/200684/son.html>

Her 16 Kasım!

Suratı asık doğdu güneş hüzünle
Uyandım yine senin sesinle
Ama bir haber duydum herkesin dilinde,
'Hoşçakal Sevgili Ülkem' deyip gitmişsin be!

Yapamadım
İnanamadım
O görüntüne bakamadım
Ayışığı fışkıran gözlerin kapalı
Çocuk kokulu sakalların kaskatı!

Nerden düştü aklına bir sonbahar akşamı çekip gitmek
Ferhat ağlıyor başında olur mu hiç gülmek?
Fiziksel varlığın dünyaya teslim demek
Artık güneş doğmak istemiyor, rüzgar da esmek...

Kızardın, sert adamdın
Gülerdin ağlamayı yakıştıramazdın
Annenin saçlarına yıldız düşmüş koparmazdın
Bakışlarınla kusardın öfkeni konuşmazdın...

Anlatmak istedin kendini
Haykırdın ben değilim vatan haini !
Ama sarmıştı zihinleri bir örümcek gibi
Ve korkuyor, bitirmeye çalışıyor gün gün SENi...

Bahtiyarlı anılar ve şarkılar
Bir minik kız çocuğuyla ağlar
Süslüyor artık heryeri bıraktığın anılar
Ve inliyor şarkılarınla tüm meydanlar.

Gözlerin bin yaşında, bakışların mağrurdu
Tam bağımsız ve demokratik ülke umudundu
Adın artık mezar taşında okunurdu
Ama sen daima bizimlesin hepsi bu !

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/200811/her-16-kasim.html>

Ya Muhammed!

Gülleri gördükçe seni hatırlıyorum ya Muhammed!
Güllerden daha güzel seni
Aramıza hoş geldin ya Muhammed!
Rebiyülevvelin on ikisi...

Söndü Mecusilerin bin yıllık ateşi
Yıkılan Kisra'nın sarayındaki on dört şerefeydi.
Doğdu yıldız, dedi ki Yahudi âlimleri
"Geldi işte insanların Son Peygamberi"

Baban göçmüştü doğumundan önce
Doyamadan daha Ebva'da da Âmine
Kalmadın hamisiz sekizine kadar dedende
Sonrasında Ebu Talip'le, göçünce Abdulmuttalip de...

Hani gitmiştin Suriye'ye
Bahire sezdi kutsallığı sen de
Sonra nübüvvetini de görünce
Öğrendi sendin verecek olan müjde

Geldiğinde kırk yaşına
Otururken Nur Dağı'nda
Cebrail indi salâvatla selamla
Ve sana dedi ki "İkra!"

Rahmetsin sen bütün âlemlere
Kılavuzsun insanlara ve cinlere
İslam dendi bu son ve tam dine
Ne mutlu onu kabul edenlere

Alaylara hakaretlere aldırmadın
Allah'mdan başkasının yanında yer aldırmadın
İşkencilere imanla dayandırdın
Yine de yayıldı İslam usandırmadın

Hicret ettin Medine'ye
Ay doğdu üzerlerine
Görününce Veda Tepesi'nde
Bir coşku, bir sevinç ümmetinin yüreğinde

Bedri kazandınız üçbin kadar da melekle
Hz. Hamza ulaştı Uhud'da şahadete
Geçemediler geri döndüler Hendek'te
630da girildi tekrar Mekke'ye

Dedin ki Veda Hutbesi'nde
Sımsıkı sarılın Kur'an-ı Kerim'e ve sünnetime
Güvenmeyin Allah'tan başka kimseye
O'dur ilaç olan bizlere...

Yine Rebiyülevvelin onikisi
Dudaklarından döküldü "La ilahe illallah" cümlesi
Dostuna kavuşma sevinçlisi
Refik-i Ala'ya yükseldin ümmetinin Sevgilisi

Ben Seni görmeden sevdim ya Muhammed!
Sana en berrak duygular besledim
İlkin sevmeyi senden öğrendim
Âlemlerin rahmeti, iki cihan serveri ey Muhammed!

Memleketimden Şehir Manzaraları

Terasta oturmak ..
Yakıp sigaranı ..
Ve izlemek öylesine şehir manzarasını ..
Araba sesleri var halen ..
İnsanların ayak sesleri ..
Yanıyor polis ışıkları ve gidiyor ..
Derin karanlığı yararak ..
Yağmur yağmış ..
Her yer ıslak ..
Hafiften bir rüzgar yokluyor bedenimizin çıplaklığını ..
Biraz da soğuk ..
Terasta oturmak ..
Oturup şehir manzarasını izlemek ..
Müzik sesi geliyor içeriden ..
Karışıyor rüzgarın uğultusuna ..
Bedenin bir ihtiyacı .. Bir besini sanki ..
Ruhumuzun bir avutucusu ..
Bende Eskişehir'i izliyorum gözlerim açık ..
Elimde de Aziz Nesin ..
Kitapta elle not alınmış bir Özdemir Asaf şiiri ..
"Derdini gizlemeden durmayacaksan, yaşama!" diyor ..
Bütün karanlıkları unutup dinliyorum rüzgarı ..
Evet ..
Ruhumun avutucusu ..
Ve bedenimin ihtiyacı ..
Türklerin at, avrat, silahı ..
Şimdiyse benim için bunlar ..
Müzik, kitap ve şehir manzarası.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/201890/memleketimden-sehir-manzaralari.html>

Gece, Boşluk ve Sensizlik!

Boşluk ..
Sessizlik ..
Çaresizlik ..
Duvarlar ..
Boş duvarlar ..
Gülümsüyor çerçeveler boş bakışlarla ..
Karanlık .. yine bir alkol gecesi ..
Kadeh kadeh .. şişe şişe ..
Uykusuz boş geceler ..
Ahmet Kaya söylüyor ..
Derinden, içten sesiyle ..
"Siz benim nasıl yandığımı,
Neden içtiğimi,
Neden sustuğumu !
Nereden bileceksiniz.." diyor..
Nereden, evet nereden bileceksiniz ..
Tanrı'm nedir bu?
Nasıl bir boşluk ?
Nasıl bir duygusuzluk
Uykusuzluk ..
Yoksa yolculuk başlayacak mı sonsuz diyarlara ..?
Yanıyorum belki de..
Bir izmaritin ucundaki, atılmış ..
Ve yine dışarıdan bir aydınlık ..
Sabah oldu yine
Bahçede ılık, serin bir rüzgar ..
Ve ben
Ve yalnızlık
Ve uykusuz geceler ..
Ve sensizlik !

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/202976/gece-bosluk-ve-sensizlik.html>

Zamanla Kaybolanlar

Bak yeniLdik zamana ..
kurbanı olduk ayrıLıkların
acıların..
hani çare sendin zaman
seninle çözüm bulurdu herşey
ne oldu sana ..
kaybettin mi yoksa sende kendini..
gitti mi saatler .. günler senden
biçare beklemek dönmeni..
beni böyle bırakacaksın belli..
bırakıp gitme demiştim..
zaman çözerdi ..
hani herşey zamana kalırdı hep ..
hani zaman kurtarırdı bizleri ..
peki nerde şimdi zaman ..
bunun zamanı ne zaman ..?
zaman soyuttu belkide..
biz farkında değildik geçtiğinin
geçtikçe acılarımızı hafiflettiğinin
peki ya hafifletmiş miydi zaman ..
yoksa saatlerin, günlerin arasında sıkıştırmış mıydı ..?
ne zamandı .. nereye kadardı ..
zaman soyuttu insanlar daha bi soyut
bütün duygular düşünceLer ..
artık hepsi kayıp ..
zamanla edinmedim mi ben bu acılarımı ızdıraplarımı..
beni böylece bırakıp gittin zaman..
bi ümit bekliyorum gelmeni..
gelip de bana teselli vermeni
yükü mü hafifletmeni...
beklemekteyim bekleyeceğim
zaman .. zaman .. zaman ..
umutlar .. hep umutlar ..
yeter artık bitsin bu bekleyiş ..

bitsin bu ızdırap ..

ya zamanı gelsin .. ya zaman gelsin ..

ya umut gelsin ..

ya ben gideyim..

böyle dediğime bakma zaman..

benim gitmemi istesende gidemem ki

sen benim kolay pes edeceğimi mi sandın

başlı başına yanılmışsın..

benim gidişimde ancak senin gelişinle mümkün..

benim bu vakte kadar gelişim kadar mümkün..

senle .. senin varlığınla geldik bu noktaya..

zaman sen mi getirdin bizi bu duruma ..

sen mi soktun bizi bu hallere ..

peki ya geldiğimiz noktadan sonrası ..

uçsuz bucaksız kainat kadar sonsuz ..

Tanrı'nın varlığı kadar sorunsuz..

peki ya sonrası ..

peki ya diğerleri ..

peki ya sen ve ben..

neyiz ve nerlerdeyiz..

zaman senmiydin geçtikçe bizi bi anlamsızlığa katan..

çektğim acıların çilelerin başlangıcını bilen..

sonunun olmadığını söyleyen

ve bugüne kadar getiren..

sen değil miydin zaman ..

sen değil miydin

ve Şimdi yok zamanım ..

yok hayallerim .. rüyalarım ..

zaman geçiyor .. istemeyenler gidiyor ..

artık buralarda kalmak daha bi zorlaşıyor ..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/203437/zamanla-kaybolanlar.html>

BİZİM TÜRKÜMÜZ

Issız.. Karanlık ve Soğuk Bir gece..
Rüzgar Hafiften Esiyor ..
uğultuyla gelen bir bilmece..
benden cevap bekliyor
sorular.. cevaplar..
akıllar karmakarışık..
herkes suskun herkes sessiz.. rüzgar fısıldıyor bir tek
sessizliğin ortasında bir ay..
gülümsüyor..
sessizce birşeyler haykırmak istiyor gibi gözleri..
istiyor ama kalbi razı olmuyor belli..
neden peki..
nedir ayı suskunlaştıran..
nedir gülmek isterken suratını asan..
korkuyor..
çaresiz hissediyor kendini..
biçare haykırmak kalbi engelliyor bedenini..
evet.. bende..
bende istiyorum haykırmak..
ama çaresizim bende ne fayda. .
peki .. peki ne haykırayım .. ne yapayım ..
rüzgar fısıldıyor.. yavaş.. yavaş..
sessizliği bölüp haykırmak..
haykırmak ki en derinden..
en içten duygularla söyleyebilmek..
rüzgar fısıldıyor yavaş.. yavaş..
ay bakıyor çaresiz..
haykırıyor sessizce..
yürüyor muyum ben bu sokakta..
yürümek mi istemiyorum .. yoksa mecbur muyum..
rüzgarın uğultuyla savurduğu bir toz misali mi hissediyor kendini
bir toz.. bir bulut.. bir toz bulutu ..
ayın önüne geçsede..
saklayamaz gülümsemek istediğini.. gülümseyişlerini.. haykırdıklarını.
kalbi ne kadar acılı olsa da..
gülümser hayata inat..
hayat o kadar acımasızdır ki..
salıvermez kendini..
Bu Bir Türkü ..
Bu Ayla Rüzgarın Türküsü..
Bu Geceyle Karanlığın Türküsü..
Bizim Türkümüz.. Hepimizin Türküsü..
Haykırarak Sessizce Söylenen Bir Türkü..
Hayata İnat UçurumLara İnat qülümseyen..!
Bu Bir Türkü..!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/203574/bizim-turkumuz.html>

Can Sıkıntısı, Depresif Tavırlar ve Özleyiş ...

Sadece bakıyordum biliyor musun?
Sen geçerken sadece bakıyordum!
İçim içimi yiyerek sadece bakıyordum!
O an haykırıp kendimi duvarlara çarparcasına!
İnan o kadar yıprandı ki bu hayat
Bu beden
Ne geçmişi unutabiliyorum
Ne bugünü yaşayabiliyorum
Ne de yarını düşünene...
İşte öylece sürüklenip gidiyorum
Hayatımın, bunalımlarımın peşinde
Sen sebep değilsin buna
Sadece kaderim bir piyon daha kullandı
Acılarımı arttırmak amacına...
Bir bilsem! Ah bilsem!
Ne alıp veremediği var hayatın benle
Hayat bir dram yaşam ise hüzün
Ben ise başrol, figüransız...
Film misin, rüya mısın kavrayamıyorum
Zaman öyle çabuk geçiyor ki yetişemiyorum
Ne acımı ne de yalnızlığımı azaltıyorum
Olmuyor! Olmuyor! Ne yapsam beceremiyorum!
Hani diyordu ya:
“Ne Diyarbekir anladı beni ne de sen,
Oysa ne çok sevmiştim ikinizi de bilsen.”
Evet!
Ne hayat anladı beni
Ne de sen
Sürüklendim gittim peşinizden
Tartışmak anlamsız bunları
Çözüm yolu yokken
Ama beni hafifleten
Bir sen varsın mısralarım bir sen
Sen de kaybolma olur mu ölsem de ben...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/203688/can-sikintisi-depresif-tavirlar-ve-ozleyis.html>

Sen... Asi Bir Küheylan!

SEN...
Asi bir küheylan!
SEN...
Suphi!
Ve SEN...
Gözleri intihar mavi!

Anlata anlata bitmezsin Yusuf abi
Ama elden ne gelir ki
Ağlamamak elde mi?
Sen de bırakıp gitmedin sanki.

Haberi duyduğum anda
Durdu bütün zaman da
Ve benden akan bu gözyaşları da
Toprağına su olsun SEN susama.

Seni dinliyorum şu an
Akarken bu satırlar da gözyaşlarımdan
İnan gözlerine baktığım an
Bulurdum bir şeyler yaşanmayan...

“Merhaba Nalân” değil hoşçakal demek bu
“İşte Gidiyorum” dedin ve bu da oldu
“Ayrılığın Hediyesi” mi şimdi bu!
Bu feryatları “Kim Susturabilir” kim susturdu?!

Seviyorum seni
Kana kana okuyorum şiirlerini
Bu avutulmamış çocuğun tek isteği
Sadece dilemek sana Allah’ın rahmeti...

Merak etme diyordun ben de gelirim
Bu sefer de sen gittin ben gelemedim
İnan bu acımı dindiremedim
Sersem başımı karakol duvarına vurup vurup inledim...

Şimdi saat yokluğunun belası
Ardından ahlarla kattık acını
Sensiz gelecek sabah denen belayı
Olsun iki gözüm kabulüm olsun duaları

Nefret etmişken ben 16 Kasımlardan
Yolculuğun başladı senin de bulutların arasından
Soğudum artık 3 Martlardan
Kapadın gözlerini hiç aldirmeden

SEN...
Asi bir küheylan!
SEN...
Bir acayip adam!
SEN...
Suphi!
Ve SEN...
Gözleri intihar mavi!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/205429/sen-asi-bir-kuheylan.html>

İNSAN(!)LARA İSYANIMDIR

Unutacaklar seni de YUSUF'um...
HAYAL O(Ğ)LUyorsun
Hayallerinde bile,
Kalmayacaksın onların
Duyarlarsa televizyonda...
Görürlerse belki internette...
“Ah o da gitti” diyecekler
Ama unutacaklar!
Avutulmamış bir çocuk kalacak geri de
Çıkacak şimdi sigaralar üç pakete
Lanet edilecek o güne
Ama unutacaklar!
Gömecekler seni de
diğerleri gibi.
Ayrılırken bıraktığın hediyeyi,
Atacaklar
Bir izmarit misali...
Ve,
Ve..!
Unutacaklar seni de
AHMET'i unuttukları gibi...
Gömecekler seni de...
Adın sadece mezar taşında anılacak...
Bir de her 3 Mart'ta,
Eh, o da olursa!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/206390/insan-lara-isyanimdir.html>

Sensiz ve Sessiz

Yaşamak mı ölmek mi bilemiyorum ..
Artık bir seçimde zorlanıyorum ..
Hayatım kaybetti anlamını ..
Sen de gittin ya ..
Kaybettim ben de kendimi..
Yavaş yavaş ..
Derin derin..
Nefes nefese..
Boşlukta gibiyim..
Yürüyorum bir caddede..
Cadde ıssız ..
Ben sessiz ve çaresiz..
Kayboluyorum karanlıkta ..
Gömülüyorum..
Takılıyorum azap pençesine ..
Hayatla oyun oynadık ..
Acaba katılmasak mıydı oyuna ..
Ya da atılır mıydık ..
Kaldırım taşları ..
Sokaklar ..
Araba bile geçmiyor ..
Taşlar bile konuşmuyor benle ..
Yetiyor artık ..
Canıma tak ediyor bu sessizlik, sensizlik ..
Pilli bir bebeğim artık şarjı biten..
Bir çocuğum artık kundakta camiye bırakılan ..
Hadi..!
Dön gel !
Dön gel çek kurtar bu azaptan ..
Yoksa yaşanmıyor sensizlik ..!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/206761/sensiz-ve-sessiz.html>

Demistim YUSUF'um!

Demistim YUSUF'um
Demistim sana
Unutacaklar seni de...
Bak gördün mü
Unuttular işte!
HAYAL O(Ğ)LUyorsun demistim
Hayal oldun işte...
Demistim kalmayacaksın
Hayallerinde bile,
Duyarlarsa televizyonda demistim
Televizyonlar seni göstermez oldu
Görürlerse belki internette demistim
İnternette adın geçmez oldu
"Ah o da gitti" dediler ama unuttular
Demistim sana YUSUF'um demistim
Avutulmamış bir çocuk kalacak geri de
Çıkacak şimdi sigaralar üç pakete
Demistim
Lanet edilecek o güne
Gömecekler seni de demistim
diğerleri gibi.
Ve,
Ve..!
Demistim ki ben sana
Unutacaklar seni de
AHMET'i unuttukları gibi...
Demedim mi YUSUF'um
Adın sadece mezar taşında anılacak...
Demedim mi YUSUF'um
Artık insanlar sadece ama sadece
3 Martları hatırlayacak
Ve sadece bir günlüğüne akıllanacak
Demistim ben demistim...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/208199/demistim-yusuf-um.html>

Rönesans

Hani çökmüş binalar vardır ya...
Olabildiğine enkaz...
Vardır ya hani yıkılan taş duvarlar...
Derler ya artık moloz...
Çökmüştüm bende...
Yıkılmışım...
Olabildiğince viran...

...
Her şeyin bittiğine inandığımda
Sen çıktın karşıma birden nasılsa?
Hayatın tsunamisinin vurduğu,
İnsanların rüzgarının savurduğu
Bu enkaz yığını ruhumun,
Bu moloz silsilesi hayatımın...
Ustası oldun...
Üst üste bir taş görseler yıkıp geçerlerken...
Sen geldin duran bir taşı birleştirdin...
Bir taşın üstüne bir taş daha koydun...
Derken bir taş daha...
Bir taş daha...

...
Ehliyim diyen duvar ustaların inadına,
Pembe panjurlu,
Küçücük bahçeli,
Ve her köşesinde gülücüklerin aksettiği
Bir hayat diktin bana...
Bir anda...
Bir zamanda...
Bir yaşamda...

...
Yaşamayı seviyorum,
Sen varken hayatımda...
Bedenimi seviyorum,
Sen dururken göğsümün sol tarafında...
Ve görüyorsun ki sevgilim...
Aşkı seviyorum...
İnancı,
Hayatı,
Dünyayı, ve evreni...
Gülmeyi seviyorum,
Senden öğrendiğim şekliyle...
Yürümeyi seviyorum,
Her adımında sana geliyor olduğumun,
sevincinde...

...
Ve bu mükemmel projenin,
Sağ alt köşesinde,
Masum ama içten, sınımsız bir imza...
SEN!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/230529/ronesans.html>

HAYDİ SÖYLE

Gecenin sessizliği
Ve aşkın kokusu
Tenimdesin.
Yanımda nefesin...
Susma söyle!
Biliyorum sende
Sende bendesin!
Haykır hadi yüzüme
Bak yanımdayım...
Sense...
İçimdesin

...
Ellerim ellerini istiyor
Gözlerimde olmalı gözlerin
Bak bana!
O içimi yakan sıcaklığıyla.
Karanlıkta kor gibi parlayan,
gözlerinle aydınlat bedenimi...

Rüzgarın karmaşık uğultusuna inat,
Yaprakların hışirtısına inat...!
Haydi boz suskunluđunu...
Durma artık öylece yerinde
Haydi söyle!
Söyle beni sevdiğini...
Haydi söyle!
Şu iki kelimeyi...
Haydi!
Tam sırası şimdi.
Söyle!
Söyle!
SENİ SEVİYORUM de...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/254705/haydi-soyle.html>

SESSİZLİK

Unutulmayan acılar vardır
Yaşamın bir parçası olan,
Atmayı denersin atamazsın
Ya da atacak gücü bulamazsın...
Bir şarkı duyarsın,
Düşüncelere kapılırsın...
Ağlamak gelir bazen,
Ağlamak gelir ölemeyen içinden!

Sessizlik ister insan;
Yalnızlık. Kafa dağıtan...
İçersin,
Vururken acı rüzgar yüzüne...
Bir sigara yakarsın,
Çalarken en sevdiğin şarkılar...
Cemal Süreyya'nın "Fotoğraf"ındaki gibi,
Benim içimdeki çocukta;
"Güzel anılar gibi hüznü,
Hüznü şarkılar gibi güzel"

Ben... ben ise
Tercih ederim her türlü gürültüyü
Sessizliğin yerine...
Çünkü istenen bir sessizlik değil bu,
Birini beklemenin sessizliği de değil!
...
Birinin giderken bıraktığı sessizlik...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/321650/sessizlik.html>

EYLÜL'ÜM!

Eylül'üm!

Adına mısralar dizdiğim...
Uğruna türküler söylediğim...
Yollarına güller döktüğüm,
Eylül'üm...!

...

Aşkı hep sende yaşadım
Serin ve rüzgarlı gelişlerinde...
Mutluluk senle gelirdi
Yaprakları savurduğun gibi savurarak
Getirdiğinde...
Ben senle yaşadım...
Ve hatta...

...

...

Evet! Evet!
Hatta ben sende ölmeliyim...!

...

Senin günlerinde vardı,
Eylül'lerim benimde...
Ne kadınlar sevdim sende...
Ne kadınlarım terk etti yine sende...
Yine sende...
Gidişlerim rüzgarındandı dökülürdüm...
Sense savururdun beni...
Gidenlerim de yağmurundandı
Suyuna kapılırlardı...

...

Eylül'üm!
Aşkı sende bulduğum...
Yaprak yaprak döküldüğüm...
Yağmur yağmur sel olduğum,
Eylül'üm!

...

Misafirim gibiydi sende aşık olduğum kadınlar...
Sende gelirlerdi sende giderler...
Ve bir misafir daha davet ettim...
Ömrümdeki ilk ve son gelecek
Tek olacak misafirim...

...

Sana da selamı var...
Azrail'in.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/346154/eylul-um.html>

BAHSEDİYORUM Kİ SENİ SEVMekten...

Ben yol boyunca seni izliyordum...
Sen yarı açık, yarı kapalı
Gözlerle yolları...
Bir bebeğin masumiyetindeydi
Yüzün...
Güneşten bir parça düşmüş gibiydi...
Sımsıcak, bir kar tanesi güzelliğinde,
Ellerin...
Dalga dalga.. Buram buram,
Memleketim misali,
Saçların...
...
Kıskanırdım saçlarını
Omzuna düşerlerdi,
Sana sarılırcasına...
Tıpkı başımı omzuna yasladığım gibi...
Onlar sendeydi hep, senindi...
Ben ise çok başka biri...
Söylenmemiş cümlelerim hep yarım kalırdı
Seni sevdiğimi söylemek sessiz bir çığlıktı...
Gözlerinin içine bakardım...
Yaşanmayan çok şey vardı besbelli,
Fakat bir korkuydu bu gene de
İlan-ı aşk etmeli mi? Etmemeli mi...?
...
Dökülmeyen dudaklarımdan ne varsa,
Ya dört duvar bildi,
Onlara haykırdım...
Ya da ne varsa hep içimde gizli...
Haykıramadığım...
Ama biliyor musun?
Ne güzel her an her dakika
Düşünmek seni...
Yokluğunu varlığına katıp
Sensizliğin adını hiç anmamak gibi...
Belki de çok karmaşıktı hepsi
Ben gibi...
'Hayat'ın eş anlamı 'Sen'di...
"Seni Seviyorum" demekten bahsediyorum hani...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/346758/bahsediyorum-ki-seni-sevmekten-8230.html>

İNSANLAR... VE BEN!

İnsanlar hayatımdan,
Mutluluğumdan;
Çalıp götürürken
Ben onları hâlâ seviyordum...

...
Ve hep sevdim...
Fakat yine dürüstlüğe
Bir mağlubiyet kazandırdım...

...
Neşe, umut dağıtırken herkese
Ben çaresiz kaldım!
Para, zaman, insan harcarken herkese
Ben harcandım!
Güneş, ışık saçarken herkese
Ben karanlıkta kaldım!
Ben severken herkesi,
Sevgisiz kaldım!

...
Dokunmayın bana!
Kafam karışık...
Faili meçhul sorgulardayım...
İnsan ağlayacak...
Ağlayacak içini boşaltacak!
Yakacak sigarasını,
Koyacak kadehini önüne
Akacak gözyaşları rakısına su olurcasına...
Eşlik eder şarkılara
Hayatın götürdükleri gitti zaten
İnsanların çaldıkları hepten yok oldu
Çılgınlıklarım da geceyle kayboldu...

...
Şerefsizlikler kök salmışken hayatın
Her santimetrekaresine...
Kaybetse de pes ettirmedim
Dürüstlüğü...
Sev dedim, dürüstçe!
Sev dedim, inatça!
Yaşa inadına yaşa durmadan
Dürüstlük kaybetse de her zaman...
Pes etme pes etme
Yılma hiçbir zaman!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/348862/insanlar-8230-ve-ben.html>

SEN BİR GAZİNO SANATÇISI...

Sen bir gazino sanatçısı,
Bense masadaki müşterin...
Oysa içimdeki hisleri görsen ne derin...
Kederliydin hep düşünceliydin
Ama ne var ne yoksa içinde gizlerdin...
Gözlerimin içine bakar gülerdin...
İçimden parça parça gülücük kopardı
Dalga dalga sevgi akardı sana
Bütün hislerimi bir buket yapıp
Okşarken bırakırdım saçlarına...
Şarkılar söyledik beraber
Hayata inat, isyan edercesine...
Başımı omzuna yaslardım
Belki gözlerim dolardı kimi zaman
Ama sıcaklığın beni sarardı, bırakmazdım.
Ayrılmak zordu ki dakikasında,
Kokunu hissedirdim yanımda olmasan da...
Sarardı beni kokun, sıcaklığın,
Her nereye adım atsam da...
Sana gelmek içindir her günüm
Seni görmek, senle şarkılar söylemek
Kokunu duymaya gelmek içindir
Her anım, her dakikam, saatim...
Unutmaktır belki her şeyi
Yaşananları, acıları, geçmişi...
Elini tutmaktır bana hayatın güveni,
Gözlerine bakmaktır neşesi...
Gülüşlerinde kaybolmaktır sevgi
Sende bulmak her şeyi...
...
Belki yazmışımdır bu şiiri,
Günü gelir söylemek içindir seni sevdiğimi!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/349348/sen-bir-gazino-sanatcisi-8230.html>

Korkma küçüğüm!

Korkma küçüğüm.. Asla korkma!
Namludan çıkan bir kurşundur..
Onların içindekiyse vahşet..
Taşlar tankları yenecek,
Elbet İsrail inim inim inleyecek!
Şehadetin azametiyle gururlan,
Küçük mücahid! Güneş senin gözlerinde doğacak...
İsrail'den bu hesap bir, bir sorulacak!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/357807/korkma-kucugum.html>

BÜYÜDÜNÜZ MÜ İNSANLIK?

Küçükken köşebaşlarında
Saklambaç oynayan insanlık..
Büyüdü ve insanlarla oynamaya başladı..
Onurla, gururla, aşkla, sevgiyle...
Herşey oyuncak oldu..
Çiğnediler!
Küçükken oyuncak kazandıkları sakız gibi...
Kimi yaşamını paraya pula döktü
Kimi mal mülk sevdasıyla yandı söndü...
Hatta birbirini bile tanımayan
Gecelik sevişmelere büründü...
Aştı, sevdaydı, insanlıktı, dürüstlüktü
Ne varsa mazide kaldı...
Şeytanın kendini göstermek zorunda kaldığı
Geçmiş(!) dönemlerde...
Geçti gitti ne varsa.. İnsanlık kendini sattı
İnsanlar kandı; söylenenlere aldandı...
Ne dua hükmü kaldı Tanrı katında
Ne beddua düştü hak eden insana...
Bugün doydular yarın yoktular...
Açtılar! Açlık götürdü onları...
Paraya, mala mülke...
Zevke, sekse, her şeye!
Evet evet... Aç öldüler, açlıktan öldüler...
Çeşme başlarından barlara düştü aşk
Edepten küfre sürüldü insanlık...
İnsan olma onuruna, insanlık namına
Ne kaldıysa şu hayatta:
-Kaldı mı ki acaba?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/368120/buyudunuz-mu-insanlik.html>

Babam! Eksik yanım...

-Baba bugün hava ne bulanıktır,
Yüreğim başı yanıktır...-

Sensiz geçen kaçınıcı bayram artık sayamıyorum!
Yüreğime birikti acılar,
Doldu kaldı tam şuramda!
Ne ağlayabiliyorum,
Ne de ağlayabiliyorum...
Tadı yok derim ya bayramların,
Neşesi, sevinci yok
Hepsi bana bayramlık alan senin neşen miydi?
Yoksa elini öpüp sarılışım mıydı neşem...
Sensiz kalan bu şehri yakmayı
Çok istedim!
Tutuşturmamak istedim,
Beni böyle çaresiz bıraktığın bu yerleri!
Seneler oldu gidişin,
Daha dün gibi benimlesin!
Ne rüyama geldin ne gösterdin,
Nasıl anlatsam nasıl, nasıl özledim!
Bir yanı eksik kalır ya insanın,
Yarımdır bir yerde
Tastamam değildir hani...
Yarım büyüdüm ben de sensiz,
Yıllarca çaresiz!...
O soğuk taşa sarılmakla
Sımsıcak sana sarılmanın arasında
Hayat gibi! Bir ömür gibi...
Koskoca bir fark var ya büsbüyük;
Yok hiçbir yerinde bir bütünlük!
Ah şarkılar, ah mısralar...
Ne ben konuşabiliyorum
Ne de gözyaşlarım...
Ne bir cümle dökülüyor dudaklarımdan,
Ne de bir damla yaş göz pınarlarımdan...
Sensiz dünyaları neyleyim ben,
Sensiz kelimeler hep eksik
Sensiz cümleler hep devrik...
Sensiz paramparça bir ben!
Nerden düştü bir yaz akşamı aklına gitmek,
Ağlayamamışken başında olur mu artık gülmek...
Sensiz tatsız, sensiz yenmiyor bile yemek!
Neye fayda gel demek, gel demek...
Arkadaşların bahsediyor senden,
Diyorlar 'ne iyi adamdı!
Ballandıra ballandıra muhabbetine doyum olmazdı...'
Ah beydeğer, aptal beşer!
Bana çok ilgi gösterdiğinde
Sıkılırdım, kızardım...
Nereden bilirdim şimdi o günleri arardım
Sarılmana böyle muhtaç kalırdım!
Biri yaşlı, biri çaresiz iki kadın,
Bir de küçük bir çocuk...
Bıraktığın gibiler hala,
Omuzlarımda!
Yokluğunda...
Annen isminle çağırıyor bazen beni,

Doluyor gözlerim, kabartıyor yüreğimi...
Ne güzel bilmek sana benzetildiğimi,
Ama sen yoksun ki yetmiyor...
Yetmiyor!
Yokluğun sürüp gidiyor
Zaman bizi sürdürüyor
Büyüdükte ne oluyor büyüdükte ne!
Sensiz olmuyor...
Sensiz varmıyor!
Bakarsın bu hayat nereye,
Nereye gidiyor . . .

-Sana gelmek istiyorum.. Kovma beni dergâhından...

Gelip görmek istiyorum! Kovma beni yar kapından...-

09.09.'10

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/388455/babam-eksik-yanim.html>

Seni Seviyorum, Senden Ayrı Olamam!

Senden gelen ölüm olsun
Reddedersen namerdim.
Olacaksa senle olsun
Başkasını hiç istemedim.

Sensiz düşünülemez hayat
Sığmaz akla fikre hoyrat
Sevdamın adı sonsuzluğa uğrak
Senden vazgeçmek bana en uzak!

Kalem gibi kaşların
Yazar gözlerin kitap misali
Özlediğim o suratın
Silinmiyor hayalimden silueti...

Mısralarım kısa kalır
Anlatamam
Konuşamam yanında
Gözlerine bakamam
Söylenecek iki kelime vardır...
Basit ama tastamam:
"Seni seviyorum,
Senden ayrı olamam!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/389433/seni-seviyorum-senden-ayri-olamam.html>

Ayrılığın Adı Yıl Olsun Sevgilim!

Ayrılığın adı yıl olsun sevgilim

Yılın adı fedakarlık...

Sevdanın uğruna,

Geleceğin namına,

Sevginin hakkına

Fedakarlık yapma zamanıdır...

Sana doyumazken saatle,

Günle, ayla, yıla...

Bir gün yetecek sensiz günlerin

Acısını telafi kapamayla...

Elini tutmanın

Sana sarılmanın

Gözlerine bakmanın,

Doya doya kucaklamanın yerini

Resimlerine bakmanın alması var ya

Alması...

Ayrılığın adı yıl olsun sevgilim

Birlikteliğin adı sonsuzluk...

Hayallerimizin yolu yoldur sevgilim

Olanlar sadece birazcık yokluk...

Ağlamak paklasa da günbegün

Senin hayalin yetiyor yaşamaya hergün...

Zor günler geçecek biliyorum sevgilim

Dayanmak mecburi ve zor bilirim

Adının kalbimdeki yansının izlerin

Vursun dört duvara, vursun içime

Vursun yüreğime, dökülsün gözlerimden...

Sana olan sevgim deryalar kağıt olsa yetmez...

Eylül geldi sevgilim

Gökyüzünü de alıp yanıma dökeriz gözyaşı beraber

Sürer gider acaba bu nereye kadar,

Bu can neyler...

Sana söylemek istediğim tek sözüm

Seni çok seviyorum iki gözüm

Yaptığım bütün şeylerim bütün özüm

Sensin, seninledir, senin içindedir bütün ömrüm!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/389858/ayriligin-adi-yil-olsun-sevgilim.html>

Sen Sev Dedin de, Ben Ölmedim mi?!

Benim için dedin
Sabretmemi istedin
Bir yıl da sürse herşeyin
Sen bekle dedin de,
Ben beklemedim mi?

Gelecekte bahsederdik
Hayallerimiz var derdik
Bunlar için biraz sabretmeyi öğrenirdik
Sabır istedin de,
Ben göstermedim mi?

Haberdar et dedin
Birazcıkta belli etmemi istedin
Nasıl tüttün burnumda ah bileydin
Sen, özle dedin de,
Ben özlemedim mi?

Çok özlemiştik birbirimizi
Gördük doya doya, tuttuk ellerimizi
Bir öpücükle birbirimizi
Anlayış istedin de,
Ben göstermedim mi?

Nasılsa artık olan oldu
Bu kısa ayrılık birazcıkta koydu
Yapmamız gerekense buydu
Sevdanın sınırı yoktu,
Yapalım dedik, yapmadık mı?
Dayanalım dedik, dayanmadık mı?
Anlayışla karşılamadık mı?

Seven bu yürek susar mı,
Bu kısa ayrılık bize koyar mı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/391112/sen-sev-dedin-de-ben-olmedim-mi.html>

Bugün Yokluğunun İlk Günü

Sevgilim,
Bugün yokluğunun ilk günü...
Her dakika adınla nefes aldığım seni
Nasıl özleyorum bir bilsen...
Yokluğunla ne hasretleri ateşliyorum da
Sensiz yapamıyorum ah bir görsen...

Hasretini göğsüme yazmışım
Her dakika beni ağlatır
Sevdanı koynuma katmışım
Uykularımı, uykularımı kaçırrır...
Sensizlik ne demektir bu yaşlar anlatır
Şarkılarda ağlar, mısralarda ağlatır...

Sarılsan bana bir hissetsen
Nasıl seviyorum, nasıl özledim dinlesen
Sevdiğimi haykır haykır inlesem
Ne yere sığar bu gönül, ne ah-ı vah çeksem...

Yokluğun sarıyor bedenimi
Sarılsam sana gizli gizli
Oldu hayli seni görmeyeli
Özledim sevgilim çok özledim seni...

Sana her yıldızla gönderdiğim
Sevgileri
Biriktir koy kitabına unutma beni
Gün gelince biter bu sevgilinin çileleri
Her dakika seni seviyorumdur cümleleri...

Yokluğunun ilk günü bugün yanarım
Yanarım hasretinle tutuşup ağlarım
Kurusa da göz pınarlarım
Sevdan derim sen derim
Seni seviyorum derim hiç susmam bağırırım ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/391713/bugun-yoklugunun-ilk-gunu.html>

Seni Çok Seviyorum

Bugün Pazar değil
Ama ben seni gene de çok özledim
Çünkü ben seni her dakika özlüyorum sevgilim...
Aldığım her nefeste özlüyorum seni
Yaşadığım her dakikada
Çünkü o hayatta sensin bana
O nefeste,
Canıma can katan da...

Sen vurdun da ben ölmedim mi?
Vurmana gerek yok ki sevgilim...
Tek kelimen yeter öl de öleyim
Yaşama bağlayan sen iken beni
İste canımı uğruna vereyim...
Gözümü kırparsam namerdim!

Ama...
Ama ben...
Seninle yaşlanmak istiyorum
Sana mahkumum, sana mecburum
Kime söylesem nereye gitsem çığırsam bilmiyorum
Ama sana sadece birkaç kelime söylüyorum:
"Seni çok seviyorum,

Seni çok seviyorum!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/392396/seni-cok-seviyorum.html>

Demedim mi usta?

Biz zamanında ne idik
Şimdi adilerden yakınır olduk
Bizim de sabrımızı taşırdı bu insanlar
Yedirdik içirdik; yerlere serildik madara olduk...

Demedim mi usta ben sana
Bu insanlar satar adamı...
Demedim mi bra ben sana
Bu şerefsizlikler bezdirir insanı...

Biz adam gibiler yoldaşydık
Rakı sofrasında maskaralaştık
Cesaretimizdi herşeyimizi söylemek
Köpekler içinde rezil olduk...

Usta demedim mi ben sana
Güven olmaz bu insanlara
Demedim mi usta satar bunlar
Adamı yarı yolda...

Demedim mi usta demedim mi
Kanma, aldanma! Yalanı dolanı yok ettin mi?
Sen sevdikçe değer verdikçe
Kahpeçe sırtından bıçak yedin mi ...?!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/393105/demedim-mi-usta.html>

Ağlama be birader!

Bu Őehrin karanlık sokaklarda s¼rekli dolanırım
Ben bu yalnızlıklarım ne de olsa alışkınım
Kolpalarda gençliğimle boğuşurken
Ay vurur gözyaşıma ben ağlamakla kalırım...

Başım önde, üz¼lme desem hep kendime
G¼n gelir devran döner, dert etme deli gön¼l
Y¼ređini dağlama, yolları gözyaşınla ıslama
Bu yangın söner birg¼n, ağlama deli gön¼l...

Hayatın yalanlarıyla tuzla buz dağılıırım
Bu fırtınalarla içimle bir olur kanarım
Gecenin yüz¼ tanyerine dönerken
G¼neş doğar buralara, yüz¼mden utanırım...

Hey fırtınalı hayat, hey kahpe kader
Y¼ređimde ateşler, zaman bizi sür¼kler
Yıllık bir çınar gibi, topraktan başkasını neyler
Omuzlarında tutundum, ağlama be birader!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/393434/aglama-be-birader.html>

Bugün Yokluğunun İlk Haftası

Sevgilim,
Bugün yokluğunun ilk haftası...
Her dakika senle nefes aldığım
Senle yaşama bağlandığım senle
Olamayışımın ilk haftası...

Daha dururken senin yaşadığın acıların izleriyle
İçimde tarifsiz bir acı, taze ama çok derin izlerle
Sanki bir yıl değil de bin yıllık hasretlerle...
Sanki bir gecelik değil de onbin gecelik gözlerle,
Gözyaşlarımla, her gece sana dökülen dizelerle...
Kısacası adının geçtiği sensiz her saniyelerle,
Yokluğunun ilk haftası...

Öyle bir gurbet kokuyor ki etraf
Yapacak hiçbir şey yok!

...
Kolum kanadım kırıldı sanki;
Yemekten içmekten kesildiğim gibi
Ne yürümek tat veriyor ne uyanmak
Biliyorum çok az bir zamanda fakat
Neye yarar avunmak...

Yalnız kaldım bu koskoca şehirde
Yokluğun yalamalarda varlığın gelmiyor hiç benle,
Kim çeker beni şimdi aksiliklerle, dertlerle
Dört duvarlar yetmiyor sevgilim gel bunu bari bahşeyle...

Ağlamak, haykırmak istiyorum yokluğuna
Ama biliyorum unutmadım, söz verdim sana...
Sürüklese de acılarım zihnimi isyana
Sana edemem ki sebep değilsin bunlara...

Kime sarılır omzunda ağlarım ben
Kime derdim anlatırım dinler beni sen yokken
Bildiğin gibi cevap hiç kimseyken;
Seviyorum seni, seviyorum yüreğimle hiç bitmeyen...

Hayat bu sınavı bize verdi
Ardından geçmemizi istedi
Bu masum kendi kendine "Dayan!" dedi,
Ağlasam da sızlasam da bakıyorum ki sen gelmedi...

Perdelerimi açmadım hiç odamın
Sokmadım güneşi sensiz içine duvarlarımın
Güneş kâr değildi bana senin gözlerindi olan ışığımdan
Hiç ayrılamayız ki biz;
Bir yıl değil bir gün olsa da gitme diye haykırıyorum...

Sakın ağlayan bir göz bırakma sevgilim çocukluğundan
Konuşamıyorum, anlatamıyorum bütün acımdan
Seni her zaman taşıdığım bu yamacımdan
Bir sigara paketi girdi içime aşağımdan...
Özledim seni söylemekten çekiniyorum
Belirtsem bile ne haber alabiliyorum
Ne de seni görebiliyorum...
Ölüm kapısında bu ağrılarımı hiç mi hiç tanımlıyorum...!

Daha yokluğunun ilk haftası
Ne kadar zor sensiz gün geçirmek...
Alışmıştım oysa varlığına olur mu hiç vazgeçmek,

Ama biraz da senin taklantıların benim saplantılarım olabilir demek...

Her gece rüyama rüyama geliyorsun
Ne bir şey diyebiliyorum ne de konuşuyorsun..
Gerçi klişe oldu artık sende biliyorsun
Nasıl sıkılıyorum sürekli "Nasılsın? İyi misin'den sıkılıyorum...

Bugün yokluğunun ilk haftası; ben senle yaşıyorum
Gözlerinin renginde her yer usulca öpüyorum
Yokluğunla omzuna sarılırca yaslanan saçlarını okşuyorum,
Uyumadan önce yıldızlarla sana milyarlarca öpücük yolluyorum...

Senden ayrı geçen salisenin hesabını tutuyorum
Tuttuğum saliselerin hesabını saniyelerden çıkarıyorum
Bil ki kavuşacağımız günü iple çekiyorum,
Seni çok özledim ve çooo...ook seviyorum!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/394444/bugun-yoklugunun-ilk-haftasi.html>

Zor Günler

Zor günler geçiriyorum bu günlerde...
Dert, tasa, yokluk, ayrılık gırla gelir de,
Hiç gülmez mi bu yüz olur mu bilinmezlerde...
Benim de kârım değil mi gülmek
Değil mi benim de hakkım
Neyim eksik neyim noksan
Ben ne yaptım?!
Çok muydu iki tebessüm bu yüze,
Sevmez mi hayat
Tanrı'yla mı problemliyiz neyiz böyle?
Bilmedim gülmek nedir,
Eğlenmek, hayatı yaşamak...
Hep üstüme geldi şarkılar da mısralarda,
Bırakmadı hiç beni yaparım kaçamak...
Söylenmemiş cümleler tıkkıldı boğazımda
Dökülmemiş düşünceler saplandı yüreğime,
Neydi mesele ne fazla geldi bu bedene?
Ağırsa yaşamak bırakın çekip gideyim...
Fakat çektirmeyin bunca acıları
Ağlatmayın artık bir kere de güleyim...
Yaşamışım yaşamamışım böyle günleri neyleyim
Bir tebessüm bir gülücüğe hasret bu bedenim...!
Kahpe hayat vurma bu kadar bırak gideyim
Götüreyim geleni ağlasın kalan yolumu yol edeyim
Sabahımı geceme katıp ağlatma artık gerçeği göreyim;
Söyle bana söyle nedir derdin bileyim ...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/397089/zor-gunler.html>

10/10/10

Not:

[italik] -10/10/10
can sıkıntısına tavan!
Depresif tavırları uçuran...
özlemi daha da koyulaştıran . . .
Ne farkeder ki sıradan bir günle 10/10/10 ! - [/italik]

On, on, onmuş...
Dokuzunun gecesine uyuyup
Onunun sabahına uyanmak...
Herhangi bir Pazar gecesine uyuyup
Pazartesi sabahına uyanmaktan ne farkı var ki...
Ya da her gece olduğu gibi
Dokuzu gecesinin uykusuzluğu
Göz yaşları, acılarıyla ne farkı...

On, on, onmuş...
Güzellik katmak avuntusuyla
Kapıya, duvara, sağa, sola
Yazmanın ne anlamı var;
Evlilik cüzdanında bulundurmanın...
Mutsuzluğun hakimiyetinde
Mutluyuz avuntusu vermenin ne gereği var!

On, on, onmuş...
Doğsan doğmasan ne anlamı var...
Yaşadığın hayat aynı hayat değil mi yine?
Ağladıkların aynı acıların,
Kadehlere vurup savurduğun küfürlerin
Tekrarı yok mu her gece...?!

On, on, onmuş...
Gülecek miyim seninle?
Mutlu olduğumu mu sanacağım?!
Yoksa güzel kombinasyon diyip avunacak mıyım...?
Var mı farkın dokuz, onla
Var mı sevdan otuz, altı kadar?!

On, on, onmuş...
Nesin ki sen?
İbrahim Sadri dinlendiği bir Pazar gününden başka...
Cumartesi gecesinin ıslanmış yastığıyla,
uykusuz süren saatlerden başka...
Nesin ki sen ne!
Altı üstü üç sayı aynı anda . . .

...
On, on... On !

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/398033/10-10-10.html>

Bir Tek Seni Sevdim Gerisi Yalan!

Seviyorum ben seni...
Sensin kaderim benim!
Karagözlü meleşim benim!

...
Sensiz ne bir gün düşünürüm,
Ne de senin olmadığın anı...
Zaman gelip kırsam da bu güzel canı,
Pişmanlığım dağ olur erir buz misalı...

Senden vazgeçmek mi ne mümkün olan
Yoksa sensizlik mi düşünülen ulan!
Aşkı sende tattım yıkılmış dünyamda
Sadece sen varsın bu kahpe hayatta!
Vazgeçmeyi düşünmek mi? Asla!
Sensin benim kaderim olan duysalar da...

Sensiz ne yaşamak düşünürüm ne sabaha uyanmak
Kısacık yokluğunda bile haram olur bana uyumak...
İster bu gönül senle sonsuza dek yaşamak,
İster ki her dakika sana sevdiğimi haykırmak!

Ömür geçse bitmez sana olan bu sevdam,
Adını hücrelerime yazmışım dâhil sitoplâzmam!
Ölüm girse aramıza senden asla ayrılamam,
Sakın bırakma sevgilim buna hiç dayanamam!

Yeminlerimi katmışken ben bu sevdaya,
Adını sayıklıyorum her dakika...
Olmayacak birisi asla senden başka,
Lügatimde yok kelime senden sonra,
Hayat dediğin nedir ki yeter sadece bir kurşuna!

Gözlerine bakarak bitsin bu ömrüm,
Merak etme benden öncesiye arkandan gelirim...
O yüzden işte üzölmeye vaktim olmaz bilirim,
Buna ne ad verirsen ver sevgilim...

Aya yakın oldu özledim her daim,
Sana olan sevdamı bir ben bilirim...
Varsa söyleyeceğim sana bir-iki sözlerim:

...
Nerde olursam olam,
"Bir tek seni sevdim gerisi yalan!"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/399007/bir-tek-seni-sevdim-gerisi-yalan.html>

Sensiz Geçen Günlerin Kazası Yok

Sensiz geçen günlerin kazası yok sevgili
Sensiz yaşamak istenmiyor bu bedende besbelli...
Senin için çarpar bu adamın her daim yüreği,
Bırakma sakın, gitme bırakıpta beni!

Ne güzel seni bulmak bütün yüzlerde,
Ne güzel sevdami hissetmek her hücremde...
Yapayalnız bırakma beni bu şehirde,
Sev beni, sar sıkıca hayat oyunu her perdede...

Mecnun efsanelerde kaldı Ferhat hikâyelerle,
Ne bir romandır bu ne de bir deneme...
Kim ne derse desin, isterse bütün el âleme,
Seviyorum seni seviyorum be delicesine!

Şarkılar seni anlatıyor güneşim,
Yürüdüğüm her yollar sana sevdiğimi söylediğim!
Bu şiiri bile ilk okuyan sensin yanına geldiğim,
Gelipte fısıldadığım, gelemeyipte inlediğim...

Martılar kokuyor omuzlarında,
Saçların dalgalar gibi Haliç kıyılarında,
Bir gemidir yüreğim engin kollarında,
Gözlerin İstanbul oluyor birden bu hayatımda...

An gelir Karadeniz gibisin, hırçınsın,
Bırak bu can artık sana dayansın...
Ege gibisin Marmara'yla buluşmazsın,
Akdeniz olayım bedeninde Cebelitarık'lara ulaşsın!

Uyumadan önce bakıyorum yıldızlara,
Bakıp katıyorum öpücüklerimi, sevgimi onlara...
Beraber uyuyoruz yanımda sen olmasan da,
Seninle yürüyorum yollarda, yanımda olamasan da...

Sanadır yar bütün şarkılar, şiirler;
Ne gelirse gelsin senden, komşum olsun ölümler...
Gururmuş kibirmiş; neymiş, senin karşında hepsi biter,
İstersen hayatıma karış sok burnunu ne fark eder...

Mecnun dedi "Leyla'm", üstat "Mona Roza'm"
Ne hikâyedir, ne efsane; gerçeğin kendisidir bu yaşam.
Her hücrem tek bir isim sayıklar ey sevdam!
Delice seviyorum seni, senden ayrı olamam...

// Ben seni böyle sevdim,
Bugünsüz, yarınsız delicesine! //

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/399388/sensiz-gecen-gunlerin-kazasi-yok.html>

Bir Őir Düştü Geceye

Yok... Kimsecikler yok!
Bir araba geçti o kadar...
Bir de bir köpek arkamda...
Her zaman benim sokaklar,
Bu karanlıklar...
Gecenin bir yarısı,
Saçaklardan damla damla düşen suların sesi...
Toprak kokusu var.
Belli ki yağmur yağmış...

El ele yürüdü sevgililer,
Sevişirlerdi yağmurun altında...
Sı rıl sık lam...
Belki de burdan geçtiler,
Birbirlerine bakarak
Islak...
Aşık...

Saçaktan düşen yağmur artıkları kaldı bize
Bir de ıslak yollar...
Bir ben ellerim ceplerimde,
Yolun tam ortasında!
Bir de bir köpek...
Ve gece yarısı,
Bizim şimdilik sokaklar!

/ Bir Őir düştü geceye... /

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/399736/bir-siir-dustu-geceye.html>

Tanrı Yazdı Senaryoyu

[italik] Tanrı yazdı senaryoyu,
Biz oynuyoruz...
Sualsiz. [/italik]

Düşerken gece göğün koynuna,
Bir adam yürüyor yolun ortasında...
Bezgin ve bıkkın
Yüzünde belli belirsiz bir ifade
Yorgun gibi...
Biraz da dingin.
Elleri ceplerinde
Bir şarkı tutturmuş diline
Homurdanıyor yürürken...
Küfrediyor belki düzene.

Hayat ters tepmiş besbelli
Uykusuz kadehler dolu geceleri
Dumanlara dökülen dizelerini
Şarkılar vurmuştur çoğu zaman yüreğini....

Yaşadıklarını kim bilebilir ki
Kim tahmin edebilir, öğrenebilir ki...

...
Borcu vardır, sevdası vardır,
Derdi vardır, tasası vardır
Kim diyebilir ki neler çekmiştir,
Kalan kendisi gidenlerin belirsizliğini...

...
Ümit ettikleri enkaz olmuş ona
Hayalleri tuzla buz...
Kader der insanlar
Biz yaşarız Tanrı yazar...
Kimisi ise kendi kaderini çizer
Diye düşünürler...
Ah insanlar!
Ne dolu fikirliler,
Senarist seçtirseydi olur muydu filmler
Yönetmen seçtirseydi tecavüze uğrayan kimler?
Kötüyü oynamak isteyenler,
Zengini canlandırmaya heveslenenler...
Seçilmiş düzen,
Kurulmuş dünya...
Tanrı yazdı senaryoyu,
Sen oyna insanım, sen oyna...

[italik] // Sualsiz // [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/400268/tanri-yazdi-senaryoyu.html>

Bugün Yokluğunun İlk Ayı

Sevgilim,

Bugün yokluğunun ilk ayı...

Sana otuz şiir yazdım,
Hepsi de aynı...
Her gün özlemindiyim sevgilim,
Her gün aynı yokluğun ayrı ayrı...
Ne diyecek bir şeyim kaldı
Ne de hasretimin değişti adı...

Ay oldu, yıl olsa bu yürek senden caymadı,
Sekiz ay dediğin nedir ki ikimiz de dayanmalı,
Biliyorum kavuşacağımız günlerin çok yakın adı...
Bekliyorum bu yürek bitsin diye yokluk miadı...

Sana şiirler yazdım, bu adam yokluğundaydı,
Şarkılar dinledim hep içinde geçti onun adı,
Ne vazgeçtim ne de tükettim bu sevdamı...
Katlandım ne varsa, hepsi sanaydi...

Artık sayıyorum günüşiğim sayıyorum vuslatı,
Ne gelirse gelsin bana, razıyım sen ol arkası,
Ayrılık değil! Sadece yokluk bunun adı...
Özledim kokunu, özledim en son sana sarılabalı...

Ekim ayı, kasım ayı, aralık ayı
Derken gelecek Nisan ayı...
Ve eminim bekleyeceğiz yine Haziran'ı
Ama imkânsız sabırlarımın azalacağı,
Seviyorum be seni, kara sevda bunun namı!

Senle öğrendim ben yoku varı,
Sensizliğin acısını öğrendi inan her yanı...
Yüreği sarsa da her gün bir acı,
Gurur veriyor nefes, yaşatıyor umutları...

Sanmasınlar bütün ömre hasretin sardı,
Sayarak bitireceğiz, 241 gün, 8 ayı...
Asker ocağında sayar er şafağı,
Bense inan senin için yaşıyorum bu hayatı!

Bunlar bana ders, yaşatma asıl sensizlik acısını,
Terk etme sakın bu adamı hayatımın anlamı!
Ağlama gözlerim Mevla kerimdir hep duaları,
Elbet güneş doğacak gelecek bu gecenin de sabahı...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/402522/bugun-yoklugunun-ilk-ayi.html>

Yokluğun Çaldı Kapımı Yine Bu Gece

Yokluğun çaldı kapımı yine bu gece
Öyle eli boşta gelmemiş hani
Biraz hüzün getirmiş, yanında acılardan meze...
Birkaç şarkı sürüklemiş peşinde
Bir iki kuble şiir de yok değil
Sis çökmüşken geceye
Soğuk vururken yarı çıplak tenimize...
Yokluğun çaldı kapımı bu gece.

Yokluğun çaldı kapımı yine bu gece
Bir hisimle çarpmak istedim yüzünü görünce
Bir adım bile attırmamak kapıdan çaresiz...
Hoş gelmemişti ama boşta gelmemişti,
Gelir gelmez vurdu yine yüreğimden...

Yokluğun girdi içeri bu gece
Hüzün çarparken hüznülere,
Acıları katmamak olmaz dedi sefilce...
Bir iki damla yaşı dumana kattık
Çalarken o en sevdiğimiz şarkılar...
Bir iki mısra döküldü yüreğimizden,
Kattığı şiirlerden farksız...

Yokluğun bastırdı bu gece
Dışarıyı göz görmüyor...
"Bugün benim efkarım var,
Zarım var..." diyor...
Ne kalkabiliyorum ne ittire,
Öyle bir bastırdı ki yüreğime
Konuşamıyor dilim, dudaklarım gebe iken şiire...

Yokluğun sardı dört bir yanıma bu gece,
Hasretin vururken pencereme...
Dört duvarın ortasındaki hece,
Bir ben bir de yokluğun kaldık öylece...
Beden sensiz, duvarlar sessiz,
Yatağım sokak çocuğu misali
Kimsesiz...
Nerden çıktı acaba diyorum kendimce
Gece gece...
Ahzettik artık bir kere,
Gelir mi elden çare...

...
Ne yapsın bu naçar yürek
Yanmış yine yokluğunla gün geçe...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/403136/yoklugun-caldi-kapimi-yine-bu-gece.html>

Sevdan Bürümüş

Ezberledim yokluğunu sensiz gecelerde
Alıştım diyemem sevgilim halen yarımım,
Ne zaman seni düşünsem bir yanım
Hüzün olur, bir yanım acılarım...

Saatler geçti, günler ve haftalar derken,
Ay oldu yokluğun geceleri yıldızlara bakarken...
Uykusuz gecelerin sabahına sana uyanır gibi erken,
Olmuyor canım ağlıyorum yine herkes gülerken...

Ne şarkılar ne şiirler avutmuyor artık beni
Bu bedenim istediği tek şey sensin besbelli
Yanar ama mutludur seni gördükçe günleri,
Bitsin artık bu çile, bitsin bunların hepsi...

Sağım yalan solum yalan
Tek gerçeksin hayatımda kalan...
Kadersin belki de bu alna yazılan,
Sensiz bir hayat düşünülemez asla inan!

Vazgeçecek olsam sevmezdim seni
Gönül verip bağlanmazdım böylesine deli
Saçların yüreğime bir kilit misali
Yüreğindir bu gönlümün perveri...

Adınla aldım çiçeğim her nefesi
Sevdamin dünyada yoktur eşi benzeri
Sensiz neyerim ki ben cenneti,
Ödüldür bana seninle cehennem ateşi...

Yokluğun vuralı günlerime
Hayli zaman geçti üzerine
Sabırla beklemektir artık tek çare,
Bitsin diye dualar ettim nice...

Belirler ulaşılacak istenin büyüklüğü
Ona varırken imtihanın güçlüğü...
Bu sevdıyla yoğurmuşken ben özümü,
Dayançtır mutluluğa varmanın çözümü!

...
Sevdan bürümüş kulağımı, gözümü;
Tutuklamış yüreğimi, hapsedmiş ömrümü...

[italik] "Can feda." [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/403799/sevdan-burumus.html>

Aşık Değilim

Aşk sizinkiyse aşık değilim diyebiliyorum hâlâ.
Aşkınız batsın yere diyorum hepinize.
Aşk anlamınıza sayısız küfürler edebiliyorum hâlâ.
Bir şiire konu olur en fazla belki bunlar,
Size kızan laflarımla,
bir gece vakti sigarasını yakıp balkonda
kendi zevkinin üstüne içiyorsun ağzın kulaklarında!
Düşündün mü bir masumiyet vardı belki altında.
Aşk dediğinin Allah belasını versin diyorum yok çekinmek.
Sizin gibilerin aşkına küfürler yağdırıyorum hâlâ.
Evet, aşık değilim, siz birine seni seviyorum diyorsanız,
ben aşık değilim, ben adam değilim!
Aşk dediğiniz şey fantazilerinizse, yorgan altlarınızsa
zevk çılgınlığınızın gökyüzüne kadar varmasıysa aşk,
aşk, sol yanınızda değil iç çamaşırınızda taşınansa,
aşk dediğiniz, tek gecelik hayallerinizse,
o yataktan bu yatağa yatıp takılmaksa aşk,
geceye aşkla varmak sabaha yabancı uyanmaksam,
tek gecelik ilişkilerinizse, birini becermek düşüncelerinizse
işini bitirene kadar kapıda köpek olunmaksam, azgınlığınızsa aşk,
üç süslü cümleyle kandırmayı başarabildiklerinizse,
erotizmse, ve sadece seksse aşk
adınızı aşık koymuşsanız bu utanmaz pezevenklikinizle,
ben aşık değilim.
İsterseniz aşk kalmamış bu devirde deyin:
Ya da demeyin kaldırın kafanızı kutudan birde gözleri bulmayı deneyin,
Ama aşk dediğiniz buysa aşık değilim diyebiliyorum, hâlâ!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/405405/asik-degilim.html>

Rönesans -II: SENle...

Hani gecenin karanlığı çöker ya güne,
Göğün ayı çıkar, insanların lambaları
Gecedен zifiriye gömülen her anıma,
Güneşten daha sıcak,
Ve daha aydınlık doğdun sen,
Günüşiğim oldun uykusuz gecelerimi yok eden...

...
Hekim oldun bana sanki
Ötenazilik hastayı iyileştiren...

Alabildiğine hüzün vururken hayatıma,
Yokluklarla bezenmişken gözlerim
Yaş dökmüş uykusuz gecelerinde
Tatlı bir hikâye oldun kulağıma
Dudaklarımda oluşturduğün mutlu tebessümlerle...

Yalnızlık sevgili olmuşken bana
Kıskanıp onu fitne düşürdün aramıza...
Ve sen girdin hayatıma,
Işık kümesi oldun karanlıklarımın ucunda
Bahar güneşi oldun kışımın karlarına
Ve yaz oldun bana bedenimi saran sıcaklığıyla...

...
Hayata kendinle bağladın beni
Dört bir yanım aşkınla, sevdanla...

Teori vuran bilim adamları inadına,
Bir evrim oldun bana her bir yanınla...
Hayatın anlamının saklandığı,
Gülmenin güzelliğinde,
Gözyaşlarımdın özelliğinde gizli,
Mutluluğun sırrını fısıldadın bana...
Yüreğinle... Sevdanla... Aşkınla...

Üzülüyorum asla,
Sen varken hayatımda...
Dururken sen göğsümün sol yanında,
Hücrelerim bile sayıklanıyor adınla...
Ben okyanusta bir damla,
Sevdam okyanusun kendisi,
Seninle seviyorum insanları ve evreni...

Her adımımın senle olduğunu bildiğimde,
Yastığa başımı koyduğumda yanımdaki senle
Uyurken sarıldığım o bedeninle,
Sevdam da hayallerim de dönüyor gerçeğe...

...
Sevgimin karşılığını biliyorum sevgilim sende,
Sen bir şey söyleyen de söylemesen de...

Aslında bütün bunların hepsi, sevginle...
O masum yüreğinle,
Her şeyinle...

...
Ama en basiti:
Senle bir tanem,
SENle...

Sevdan Sürüklemiş

Sevişmek aşkın simgesi olsaydı,
Sevişenler aşkı,
Aşkın zirvesinde yaşarlardı...
Yataklarda aramaksa sevdayı,
Aşk gerçekten de kapkara
Kendilerinin anlayacağı...

Süslü cümleler duymuyorsa belki,
Aşkıdan şüphelerin oluştuğu beyne döner...
Sanmasınlar ki iki kelimedenden ibarettir, AŞK...

...
Üç harf ve ecele kadar süren yıllardır kendisi
Ne vazgeçilir ne de başka, olur ebedisi...

Karşılık beklemediyse sevmedik mi,
Sevdayı biz yaşadık, uğruna biz ölmedik mi?
Gecelerce uykusuz, özlemedik mi?
Anlatmadık diye yaşamadık mı sanırlar,
Söyle göz boyamanın adını aşk mı koyarlar?

Kim nereden bilir yaşananı, içtekini
Alır gider baştan gururu, kibreti...
Sevdadır bunun adı beklenmez bir öteki
Bir tanesinde yaşanır ömür
Birçoğundan beklenen değil,
Bir tanesine yaşatılan konulur adı...

Sevdim adam gibi,
Sevdim yalan dolansız...
Bir karşılık beklemedim yaşadım umarsız
Yanlış yaşamadım kalmadım kararsız,
Sevdim ölümüne, sevdi karşılıksız...

Adım soyadım bildiğim gibidir,
Bilirim karşılığının anlamı
İki kelimedir seni seviyorum
Ama yürektir boş olanı,
Boşlukların dışı vurgusu yaratır zaten yalanı
Yüreğim dedi sevdam, yaşadım ölümüne olanı...

Aşkın memleketi yatak değil yürektir bilirim,
Ne bir şarkıdır, ne bir söz, ne de gösteriş
Aslında bu bütün ömrü
İki kelimedede birleştiren bir söyleyiş

...
Sorarsan nedir bu, nedir bu deyiş,
Hayat bu, değil basit bir söyleyiş:
...
Seni seviyorum demeye beni sevdan sürüklemiş...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/406261/sevdan-suruklemis.html>

Muhammed Mustafa Nebi

Günlerden Pazartesi
Rebiu'l-evvel'in on ikisi
Ağarırken tan yeri,
Ol ahir zaman peygamberi
İki cihan serveri,
Muhammed (s.a.s.) geldi

Kalmadı Kisra'nın şerefeleri
Söndü bin yıllık Mecusi ateşi
Sava Gölü kurudu gitti
Böyle doğdu Yaratan'ın tek Güneşi

“Gökte Hak, yerde halk övecek” dedi
Dedesi Abdülmuttalip verdi ismini
Babası kavuşmuştu Hakk'a iki ay öncesi
Yetim doğdu Muhammed Mustafa nebi

Altısında kaybetti annesini
Sekizinde dedesi Muttalip'i
Amcası kalmıştı tek velisi
Öz çocukları saydılar Nebi'yi

Muhammed'di Mustafa'ydı Nebi'ydi
Halkın gözünde Muhammed-ül Emin'di
Dürüst, mert, iyilikseverdi
Ol ahir zaman peygamberi

Hiza durdu karşısın dağı, taşı, meleği
Salât-ü selamlar olsun ey Nebi
O'naydı Allah kelamının nazili
Ol Rabbi'nin gözbebeği
Miraç'ta bize namazı emretti
Ol Rabbi'nin elçisi

Hak dini için Mekke'yi
Savaş değil önce anlaşma dedi
Karşılık gelince söyledikleri tersi
Savaşmaktan çekinmedi
Yanıdaydı Rabbi'yle melekleri
Allah yolunda verdi şehitleri
Tekbirlerle girdi içeri
Ol yüce komutan Nebi

Oldu ümmetinin sevgilisi
O ki güllerin peygamberi
Görmeden sevdik seni
Esirgeme bizden şefaatin
Ey Asr-ı saadet peygamberi
Ey iki cihan serveri
Cennet kapıları bize nasip mi
Yüzün suyu hürmeti
Muhammed Mustafa Nebi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/406758/muhammed-mustafa-nebi.html>

I Will Love You Forever (Seni Sonsuza Dek Seveceğim)

Öyle içten seviyorum ki seni,
Bir o kadar da çok aşığım,
Sesinin tınısını seviyorum
Ve bu yoldaki dokunuşlarımızı.

Sıcak gülümsemene aşığım
Ve türüne, düşünceli bir şekilde,
Sevinç ki getirdiğin
Hayatıma her gün.

Seni seviyorum bugün
En baştan sahipmişim gibi,
Ve sonsuza dek seveceğim
Bütün yüreğimle...

[italik] Amanda Nicole Martinez [/italik]

Çeviri: Coşkun IŞIKDEMİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/408054/i-will-love-you-forever-seni-sonsuzadek-sevecegim.html>

Çok Şeyler Kaldı İçimde

Bir şeyler, çok şeyler kaldı içimde
Birikti sustuklarım, doldu doldu doldu
Birikti kaldı içimin son damlasına
Durmadı geldi öyle ki boğazımın sınırına
Öyle bir haykırışım var ki orada
Sövsem mi sevsem mi bilmiyorum!

Şişeler piramit olmuş, yığılmış yana
Yığılan bedenimin yanında ne ki...
Kadehler değil beni sarhoş eden gözlerin
Gel otur karşıma iç demiyorum...
Son kez gel yanıma bak bana
Tut elimi son kez sarıl durma
Teninin sıcaklığını hissedeyim az da olsa...

Yüklendi omuzlarıma ne varsa bu dünyada
Kalmadı eser eski halimden birazcık olsa da
İçimde birikenler patlasa
Döver miyim elleri cebinde yoldan geçen adamı
Söver miyim beni bulana, karşıda durana
Ya da indirsem mi camları
Vursam mı assam mı kendimi
Sıksam mı kafama...

Mey değil beni sarhoş eden sözlerin
Yakmışken cigarayı serinliğe karşı
Çalarken en güzel şarkılar
Kalkıyor kadehler susuyor hâlâ bu dudaklar...
Burası Agora Meyhanesi değil ki
Hayatın ta kendisi!
Burada yaşadı aşkların en acılısı, en kederlisi
Ne saki çare buldu tüketti derdi
Ne başka biri...

Cama vuran her damla yaş
Seni hatırlatıyor, sana ağlatıyor...
Bu akşam hayallerimi meze yapıp
İçiyorum, içiyor, içiyorum!
Bu gece takıldı boğazıma
Ne varsa söylenecek hayata
Ne varsa edilecek sitem dört bir yana
Hepsi yine sende kaldı, kaldı hepsi sana!

Ne şarkılar ne mısralar derman yarama
Kaybolmuşum hayatın karanlıklarında beni hiç arama
Ne dumandan ne meyden hayır var ama
Düştüm bir hallere memleket de uyumasın sen de uyuma!
Teselli değil artık o cümle: "Aldırma gönül aldırma!"

El başlamış düğün bayram benim neyime
Herkes güler geçer görseler garip halime
Dokunmadı başka el senden gayrı bu tenime
İçerim durmadan içerim, ağlarım halime...

Senden emanet yaralı düşler
Koynuma zindan gecelerde
Senden emanet ki sensizlik, senden öte
Şimdi yoksun ya, ben hiç sensiz kalmadım ki
Senden sonra ...

Güneş doğunca boynum bükülür
Dalarım ufuklara gönlüm sıkılır...
Bana bir tek senden geriye hayalin kalır,
Ne güler bu göz, ne de açılır bu ağız
Ağlayarak kalır, bu masaya yığılır...

Sen ordasın aslında ben ise burada,
Diğer insanlar hayatın tamamen dışında...
Ama nedense sövesim var onlara
Acımı acıları yapmak onların da...
Çok şeyler kaldı içimde, çıkmadı da,
Patlarsa bir gün onlar da patlar da,
Ne cam kalır ne çerçeve ne insan ortada...
En son toprak alır beni yanına, en fazla...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/434770/cok-seyler-kaldi-icimde.html>

Bir Hiç Uğruna

Hayatın çok evresindeydi ihanet,
Her yaşımda hepsini gördüm...
İnsanlar için bir şeyleri harcadım,
Hayat uğruna nice insanlar.
Hiçbir şey umurumda değildi senin kadar...

Erken yitirdim sevdiklerimi
Gördüm hayatımın en derin çiziklerini
Mutlu olduğumu sanıp aldandım
Oysa hüznle karışık acı yağıyormuş bu mevsimde
Bense hep ıslandım!

Her yeni şey yeni bir başlangıç denir ya
İnanmayın! Ben bitişi de yaşadım...
Üzüldüm, kırıldım, ağladım;
Siz hâlâ ikiyüzlü zannederken insanları
Ben diğer yüzleriyle de tanıştım!
Sanmayın masumlar... Sanmayın sevgi dolular,
Ne ihanetler çıkaracaklar ceplerinden bekleyin!
Dibine kadar doldurmuşlar...

Şarkılarla mahvolursunuz
Şiirler yazarsınız
Üstüne bir de sigara yakarsınız ki
Sanki hayatın son dakikalarını yaşıyorsunuz...
İçinize birikenler öyle bir hal alır ki
Yüreğinizden geri döner yuttuklarınız
Kusamazsanız kıvranırsınız
Kusarsanız da ortalığı batırırsınız...
Eninde sonunda; iki damla yaş düşer
O gözlerden... Ağlırsınız!

...
Oysa düşündünüz mü niye bunları yaşarsınız?
Niye acı çeker, sızlanırsınız..?

...
Bir hiç uğruna!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/440576/bir-hic-ugruna.html>

11/11/11

Onbir, onbir, onbirmiş...
Onunun gecesine uyuyup
Onbirinin sabahına uyanmak...
Herhangi bir Perşembe gecesine uyuyup
Cuma sabahına uyanmaktan ne farkı var ki...
Ya da her gece olduğu gibi
Onunun gecesinin uykusuzluğu
Gözyaşları, acılarıyla ne farkı...

Onbir, onbir, onbirmiş...
Güzellik katmak avuntusuyla
Kapıya, duvara, sağa, sola
Yazmanın ne anlamı var;
Evlilik cüzdanında bulundurmanın...
Mutsuzluğun hakimiyetinde
Mutluyuz avuntusu vermenin ne gereği var!

Onbir, onbir, onbirmiş...
Doğsan doğmasan ne anlamı var...
Yaşadığın hayat aynı hayat değil mi yine?
Ağladıkların aynı acıların,
Kadehlere vurup savurduğun küfürlerin
Tekrarı yok mu her gece?

Onbir, onbir, onbirmiş...
Gülecek miyim seninle?
Mutlu olduğumu mu sanacağım?!
Yoksa güzel kombinasyon diyip avunacak mıyım...?
Var mı farkın dokuz, onla
Var mı sevdan otuz, altı kadar?!

Onbir, onbir, onbirmiş...
Nesin ki sen?
sıradan bir Cuma gününden başka...
Perşembe gecesinin ıslanmış yastığıyla,
uykusuz süren saatlerden başka...
Nesin ki sen ne!
Altı üstü üç sayı aynı anda . . .

...
Onbir, onbir, onbir!

Son Söz:

11/11/11
can sıkıntısına tavan!
Depresif tavırları uçuran...
özLemi daha da koyulaştıran . . .

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/532928/11-11-11.html>

Sen, Yarım Kalan Yanım...

1 Temmuz 2002 yazıyordu takvim...
Bugünden sonra varlığım yokluğum ne fayda,
Daha 10 yaşına yeni girdim.
Bana dünyayı verseler de,
O dünyada eksik birşeylerim.
Günlerim karanlık, gecelerim yorgun,
Ben fakir, ben hakir, bin taksir...

Gereksiz bir kalabalık,
Senin kaybolup gidişinle...
Ağlamak nedir bilmeyen ben
Yaşayıp hayatı görmezken
Hayattayken ölüm dinlemezken,
Yenildim... Yok oldum... Kayboldum...

O gündü 1 Temmuz...
Ben seni gözlerimin önünden
Sapa sağlam gönderdim...
Ellerim avuçlarında değilken
Seni kaybettim...
Özür dilerim babacığım,
İlk toprağı üzerine ilk ben serdim...

Sonrasıydı kötü olan,
Eksik bir tabak, eksik bir ses,
Eksik bir yüz, eksik ellerin...
Her yerde eksik bir sen,
Herkesten eksik bir ben...
Şikayetim yok, ama arzum tek,
Sadece kavuşalım budur isteğim yek.

Al beni yanına
Gelmek istiyorum sana
Sıkıldım şu fani hayatta
Senden gayrısı bana yasak
Gelmek,
Gelmek istiyorum sana...

Geldi geçti derken bugün 21 oldum...
Hayatı da gördüm, yaşamayı duyar oldum...
Ne insanları tanıyabiliyorum, ne anlıyorum,
Hiçbir yerinde ne tadı tuzu göremiyorum.

Emanetlerin bir ömür emanettir bana,
Geleceğim elbet bir gün sana,
Sensizliğin soğuğu ellerimde yara,
Şimdilik sadece susmaktır çare yarama...

Gözlerim akar, ben susarım,
Hoyratım sensiz, anlamsızım...
Sensiz geçen günlerime ben yanarım,
Toprak sakladı seni, sen yarım kalan yanım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/595945/sen-yarim-kalan-yanim.html>

Serin Bir Yaz Akşamında

Serin bir yaz akşamında vurdu hüznün
Ne insan görür ne de dünya gözüm
Söylesene mutsuzluk mudur senin özün
Sen yeter ki ağlama elzemse ben ölürüm...

Basit midir mutluluk? Kimdir mutsuz olan
Güneş yüzün asılmasın ben kurban olam
Gayet emin eyledim gördüklerin yalan
Kalan tek gerçektir sana olan sevdam...

Ellerinden yudumladığım aşk çok mudur bana
Beni al yüreğine, hüznün keder sokma
Varsın dünya bir yana sen dur bu yana
Düşmeden daha cehenneme, dur bizi yakma...

Rüzgar işler konuştuğu insanın fikrine
Dediler ki aşk sonsuz boşluk sakın sudan içme
Varmıyor dillerim redde, susar kalırım ben yine
Değdiği zaman o şehla kokun tenime...

Merak etmem ne cenneti ne de cehennemi
Gülerken de gördüm çünkü ağlarken de, seni
Gözlerindeki aydınlık siler bütün kederimi
Yeter ki neşelen sarma narelere beni.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/641246/serin-bir-yaz-aksaminda.html>

Bir Gece Papatya

Varlığın için herkesin yokluğunu seçtim
Ne insanlar harcadım uğruna
Yine senden geçmedim...
Bir ömür istedim senden uzunca
Eskimeyen bir düşüncesin şimdi
Üstündeki zamanımın onca...
Aldığın nefes ciğerlerime
Atan kalbin damarlarıma,
Gözlerin bütün hayatıma...
Hiçbir şey istemedim senden başka
Papatya...
Bu şiiri de şimdi yazdım sana
Okuyup gülümsersin belki diye bana...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/647139/bir-gece-papatya.html>

Bölmesen Şiir Yazıyordum

Yorgun bir gece vakti yine,
Bomboş sokaklarda...
Sokak lambasının sızısı
Ve hafif bir rüzgar dışında
Hiç kimsenin ve hiç bir şeyin olmadığı...

Elleri cebinde, kafası yerde bir ben
Bir de tütüne giden işçi kadınlar geçti dibimden...

Bir rüzgar uğultusu bile yok,
Ayak seslerimin karıştığı...
Bir köpek havlaması eksik,
Sessiz çığlıklarına katılan...
Sadece adımlarım asfalta yapışık,
Yüreğimde nar-ı aşk,
Fikrimde binlerce suskunluk...

Mütemadiyen boynuma değen soğukluk dışında
Hiç bir müphem duyguya bile yer yok bedenimde,
Yine her hücrem papatya soluğu,
Ruhumdaysa yokluğun soğukluğu,
Ölümden de katı...

Oysa titreyen sokak lambasının kör ışığında,
Bir kurbağa zıpları da kaçırdı duvar kenarına...

...
Bölmesen şiir yazıyordum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/647538/bolmesen-siir-yaziyordum.html>

İyi ki Geldin

Varlığından dahi habersizken henüz,
Bir ana yavruya can verdi.
Günün herhangi bir saatinde duyulan ağlama,
Bu kadar mutluluk getiremezdi.

Kapı çalındı, sen geldin, hoş geldin...

Farklı sokakların tozuna bulaşmışken,
Aynı masanın tozunu yutmakta varmış.
Sigaralarımı yakan ateşe benzemez,
Kalbe düşen aşkın ateşi esasmış.

Kapı çalındı, sen geldin, hoş geldin...

Toprak için yağmur, balık için su neyse,
Hayatıma sentezlenen kaynak olan,
Geç kalmış bulutlar gördüm, yorgun
Sevgimi getirmek üzere sana doğru akan.

Kapı çalındı, sen geldin, hoş geldin...

Maviliğini yitiren gökyüzüne doğan güneş gibi,
Hayatımın karanlığını aydınlatan eş oldun.
Yirmi altı yıl önce bugün düştüğün kucak gibi,
Sarılışlarımı dolduran sıcak oldun.

Kapı çalındı, sen geldin, hoş geldin...

Bugün senin, sen benim, biz neyin;
Bugün senin dünyaya gelişin,
Bugün bana yazılışın peşin,
Kapı çalındı, sen geldin, çok hoştu gelişin...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/825310/iyi-ki-geldin.html>